

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 48. Patrum Societatis molimina in prævertenda Molinæ damnatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1598.

sessionis Præconibus sola Religio Catholica admitteretur, necnon Catholicæ Magistratus auctoris hæreticis, pristinae dignitati restituerentur: ii vero Protestantes, qui hucusque Magistratus auctoritatem inique usurpaverant, illarum Catholicis damnum suo ære refarcirentur.

§. XLVIII.

*Patrum Societatis molinæ in pro-
vertenda Molinæ damnatione.*

Hist. Congr.

l. 1. c. 4.

Pegna vel. 3.

ad Gen. In-

quis.

Abregé

chron. de

l'hist. Eccl.

to. 13. p. 356.

Hist. controuv.

l. 3. c. 5.

Cum interea illustrissimi Præsules, Censores a Papa constituti per septem omnino menses indefesso studio ac solertia Molinæ scripta, atque Hispaniæ Præsulum, & Doctorum judicia cognovissent, primumque examen secundis curis subjectum die vigesima secunda mensis Novembris in ultimo consessu absolvissent, una omnes (excepto solo Antonio Bovio Carmelita Collegii Romani Lectore) censebant, Molinæ doctrinam, cum Pelagianorum, & Semipelagianorum errores redoleat, damnandam esse: hanc tamen censuram adventum summi Pontificis ad publicum juris facere volebant, sed duntaxat Gregorio Lusitano Doctori, qui huic Congregationi a secretis erat, approbante Madrutio Cardinali, & Præsidente negotium dabant, ut is omnium Censuram nomine judicium de Molinæ libro latum, &

Sæcul.XVI.
A.C.1598.

& postea in solemnī Congregatione approbandum conficeret, quatenus sic eo facilius summus Pontifex de tota rei gestæ serie certior fieri posset. Nec tamen ea res tam religioso celabatur silentio, quin Patres Societatis Jesu Censuram suffragia in Molinæ damnationem inclinare subolerent: quocirca totis viribus in id incubuere, ut hanc censuram per Constitutionem Apostolicam comprobari præpedirent: præprimis igitur Ferrariam datis ad Foroliviensem Episcopum Clementis VIII. Theologum literis eundem rogabant, quatenus sua auctoritate summum Pontificem eo induceret, ut ad tollendam hanc controversiam ab utraque litigantium parte suam doctrinam velut probabilem defendi posse declararet: Verum hic Præsul respondit, hanc pacis compositionem minime sibi probari; cum enim Jesuitæ Fratrum Prædicatorum doctrinam sæpius Calvinismi accusassent, hinc inconueniens foret, ut eandem tanquam probabilem permitti postularent, proin potius institutæ Congregationis iudicium præstolarentur, ex quo utriusque sententiæ merita dignosci possent. Jesuitæ in hujus Episcopi patrocinio nullum suæ causæ præsidium superesse haud ignari, in Principum favoribus opem quærere satagebant, cumque rumor de Molinæ doctri-

Sæcul. XVI
A. C. 1598.

na certo certius proscribenda in Hispania invalesceret, in cunctatione periculum subesse rati Mariam Imperatricem Maximiliani II. Conjugem, ac Rudolphum II. Cæsaris Matrem Madriti agentes supplices adibant, ut ipsa datis ad Papam literis supplicaret, quatenus Papa pro ea benignitate, qua eidem faveret, Societatem quoque sibi commendatam habere velit, præsertim in negotio libri Molinæ, qui ad molimina æmulationis ejus a toto Consilio examinatus fuit. Anniteorum precibus Imperatrix, Madrito die decima quarta Novembris suis literis Pontifici exposuit, quod illorum, qui Molinæ adversantur, oppositiones inventæ fuerint inanes, & fundamento carentes, liber vero tanquam academicus, & catholicus a pluribus Academicis, Prælatiis, doctisque Castellæ habeatur. Præter hæc adhuc quatuor alias ejusdem argumenti literas die secunda Decembris dabat ad Aldobrandinum, Madrutium, & Sanseverinatem Cardinales, necnon ad Sessæ Ducem. Insuper Jesuitæ, cum Philippum III. Hispaniæ Regem plurimum apud Clementem VIII. auctoritate, ac gratia valere haud ignorarent, potentissimum ejus patrocinium suæ causæ oppido necessarium fore rati, eundem impensis precibus urgebant, ut Molinæ causam

Roma

Sæcul. XVI.
A.C.1598.

Romæ tueri vellet: attamen sapientissimus Princeps die vigesima sexta Novembris ad summum Pontificem, nec non ad Selsæ Ducem, suum apud Apostolicam Sedem Legatum, literas quidem dabat, nulla tamen nec de Molina, nec de Bannesio, aut aliis mentione facta duntaxat postulabat, *ut ex æquo, & bono iudicium exerceretur, ita, ut neutra pars, iniquiore, ulla in re, conditione premeretur, easque audiri potius, ac tum demum, causa satis cognita, jus æqualiter administrari curet, & tandem omnis occasio novarum inter duos Ordines offensionum removeatur, detrimenta cessent, sit, & conservetur multa pax, & bona correspondentia:* Sub idem quoque tempus die vigesima nona Novembris Christophorus Cobos, & Ferdinandus de Bastida, ac paulo post Joannes Salas Societatis Jesu Theologi Romam venere, ut in Molinæ favorem apud summum Pontificem, quem proxime Ferraria reducem noverant, suas quoque preces interponerent, prius vero plurimas lucubrationes, & scripta contra Patrem Bannesium Dominicanum Theologum divulgabant, eundem accusantes, quod quasdam sententias ab ipsis FF. Prædicatoribus reprobatas tradidisset: attamen hac accusatione Censorum mentem haud immutare valentes Clementis

Sæcul. XVI. A.C. 1598. mentis VIII. adventum præstolari co-
gebantur.

§. XLIX.

*Clemens VIII. Ferraria Romanam
reversus.*

*Spond. An-
nal. ad ann.
1598. n. 16.
Ciac. tom. 4.
vit. Pontif.*

Postquam Clemens VIII. summus Pon-
tifex cunctis ad prosperum regnum
Ferrariæ dispositis, urbem multis gratiis
ac privilegiis ornaverit, totiusque Fer-
rariensis ditionis populum in Ecclesiæ
Cathedrali a censuris omnibus iterum
iterumque die vigesima sexta Novem-
bris absolverat, cum toto aulico comi-
tatu in viam sese Romam versus dedisset,
ac die vigesima septima ejusdem mensis
lectica vectus Bononiam pervenit, festiva
omnium acclamatione exceptus, inde vero
Lauretum contendens in laudibus
cris his ædibus solemniter Deo Omnipoten-
ti sacrificium incruentum obtulit, simulque
Aldobrandinum, & Cælium Cardinales
sacro Presbyteratus Ordine initiabat, sacra-
mentum vero domum non modo splendidissimis
domis, sed quoque plenam omnium noxarum
condonationem in præcedentium favorem
augebat, ac demum continuato itinere die
vigesima Decembris Romam ingressus est,
incredibili Romanorum lætitia, qui etiam
inter alia trophæa in sinceri animi signum
hanc eidem inscriptionem, quæ præcipuas
res ab eo gestas